

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը

ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

6 հոկտեմբերի 2014թվականի

Նայաստանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Ն. Նազարյանի
Անդամակցությամբ՝ Վ. Նովիաննիսյանի
Ա. Պետրոսյանի

Ուսումնասիրելով «ԲԻԿՍԱ» ՍՊԸ-ի անհատական դիմումով գործը քննության ընդունելու
մասին հարցը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց .

Նամաձայն ՆՏ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝
«ԲԻԿՍԱ» ՍՊԸ-ն 12.09.2014թ. դիմել է ՆՏ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով
«...սույն վարչական գործով ՆՏ վարչական դատավարության օրենսգրքի 182-րդ
հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով սահմանված դրույթում բացակայում է ինչպես
լիազորության կամայական իրականացումը կանխելու երաշխիքները, այդպես էլ այդ
լիազորության ոչ իրավաչափ իրականացումը հաղթահարելու միջոցը և

իրավակիրառական պրակտիկայում դրան փրկված մեկնաբանությունը, որը փարբերվում է սահմանադրաիրավական բովանդակությունից և հնարավորություն չի ընձեռում նոր հանգամանքներով գործը վերանայելու միջոցով ապահովել ընկերության խախտված սահմանադրական իրավունքի վերականգնումը... , ճանաչել ՆՏ Սահմանադրության 1, 3, 6, 18, 19, 92, 93 և 94-րդ հոդվածների պահանջներին հակասող»:

Դիմողը գտնում է, որ սահմանադրական դատարանի որոշումները չեն դարձել ընկերության իրավունքի դատական պաշտպանության միջոց, քանի որ վճռաբեկ դատարանը, ապահովելով դատավարության ոչ բնականոն գործունեություն, ոչ իրավաչափ է համարել իրենց բողոքում ներկայացված նոր հանգամանքի հիմքերը, և դրա հետևանքով սույն վարչական գործով կայացված վճռում բացակայում են վերաքննիչ և վճռաբեկ դատարանների կողմից արտահայտված՝ դատական ակտերով պարճառաբանված իրավական դիրքորոշումները:

Ելնելով դիմումի և կից փաստաթղթերի ուսումնասիրությունից և ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32 և 69-րդ հոդվածների պահանջներով, դատական կազմը գտնում է, որ գործի քննության ընդունումը սահմանադրական դատարանի կողմից ենթակա է մերժման՝ հետևյալ պարճառաբանությամբ.

ա/ դիմումի և կից փաստաթղթերի, մասնավորապես, ՆՏ վճռաբեկ դատարանի՝ 2014թ մարտի 19-ի թիվ ՎԴ/3167/05/08 գործով՝ վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելը մերժելու մասին որոշման ուսումնասիրությունը վկայում է, որ վճռաբեկ դատարանին ուղղված ընկերության բողոքում որպես նոր հանգամանք վկայակոչվել է ՆՏ սահմանադրական դատարանի՝ 2013թ. հոկտեմբերի 10-ի թիվ ՍԴԴԿՈ/1-27 որոշումը, որն էլ վճռաբեկ դատարանի համոզմամբ՝ ՆՏ վարչական դատավարության օրենսգրքի 182-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով սահմանված՝ նոր հանգամանքի հիմք չի կարող հանդիսանալ:

Նարկ է նշել, որ ՆՏ սահմանադրական դատարանի դատական կազմը վերոնշյալ ՍԴԴԿՈ/1-27 որոշմամբ անդրադարձել է «ԲԻԿՍԱ» ՍՊԸ-ի՝ ՆՏ սահմանադրական դատարան ներկայացված անհատական դիմումով գործը քննության ընդունելու մասին հարցին, որն էլ մերժվել է՝ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին, 3-րդ և 6-րդ կետերով, ինչպես նաև 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասով սահմանված հիմքերով:

Նաշվի առնելով վերոգրյալը և ուսումնասիրելով դիմումը՝ դատական կազմը գտնում է, որ դիմողը չի ներկայացրել վիճարկվող դրույթի ենթադրյալ հակասահմանադրականության վերաբերյալ պարշաճ իրավական հիմնավորումներ: Մասնավորապես, նրա

փաստարկները վերաբերում են վճռաբեկ դատարանի կողմից օրենսգրքի՝ վիճարկվող դրույթի կիրառման իրավազավիությանը, ինչպես նաև իր գործով կայացված դատական ակտի իրավազավիությանը: Ներկաբար, դիմողի փաստարկներն ակնհայտ անհիմն են և սահմանադրաիրավական վեճ չեն առաջացնում:

ՆՏ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի համաձայն՝ սահմանադրական դատարան կարող է դիմել «յուրաքանչյուր ոք՝ կոնկրետ գործով, երբ առկա է դատարանի վերջնական ակտը, սպառվել են դատական պաշտպանության բոլոր միջոցները եւ վիճարկում է այդ ակտով իր նկատմամբ կիրառված օրենքի դրույթի սահմանադրականությունը»:

«Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 1-ին մասում սահմանված են անձանց դիմումների ընդունելիության պայմանները: Մասնավորապես, դիմում կարող է ներկայացնել ֆիզիկական կամ իրավաբանական այն անձը՝

- որն ընդհանուր իրավասության կամ մասնագիտացված դատարաններում դատավարության մասնակից է հանդիսացել, եւ

- որի նկատմամբ ընդհանուր իրավասության կամ մասնագիտացված դատարանի կողմից կիրառվել է օրենքի դրույթ, եւ

- որի նկատմամբ օրենքի վիճարկվող դրույթը կիրառվել է գործը լուծող վերջնական դատական ակտով, եւ

- որն սպառել է դատական պաշտպանության բոլոր միջոցները:

«Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 1-ին մասում սահմանված որեւէ պայմանի բացակայության դեպքում անհատական դիմում ներկայացրած անձը սահմանադրական դատարան դիմելու համար իրավասու սուբյեկտ չէ:

Մինչդեռ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասը՝ որպես անհատական դիմումի ընդունելիության պարտադիր պայման, սահմանում է, որ դիմումը պետք է պարունակի Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ: Այս համապետքստում ՆՏ սահմանադրական դատարանն իր ՍԴՈ-839 որոշման մեջ դիրքորոշում է հայտնել առ այն, որ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասն ամրագրում է վիճարկվող դրույթի՝ Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ ներկայացնելու՝ դիմողին ներկայացվող պահանջը, համաձայն որի՝ վիճարկվող օրենքի դրույթի հակասահմանադրականությունը պետք է հիմնավորված լինի օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասում նշված որևէ հարկանիշով: Դիմումի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ առկա չէ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասով պայմանա-

վորված խնդրո առարկա իրավադրույթի ենթադրյալ հակասահմանադրականության որևէ հիմնավորում:

Միաժամանակ, դիմողը նաև չի հիմնավորել, թե վիճարկվող նորմի «հակասահմանադրականության» արդյունքում իր սահմանադրական որ իրավունքն է խախտվել, ինչպես նաև չի հիմնավորել իր սահմանադրական իրավունքների ենթադրյալ խախտման փաստի և վիճարկվող դրույթի հակասահմանադրականության միջև պարզառահեղանակային կապի առկայությունը, ինչը, ըստ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասի և ՏՏ սահմանադրական դատարանի՝ ՍԴՈ-839 որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշման, անհատական դիմումն ակնհայտ անհիմն համարելու հիմք է:

բ/ բացի դրանից, դատական կազմը գտնում է, որ դիմողի համար առաջացած անբարենպաստ հանգամանքներն ընդամենը նրա նկատմամբ կայացված համապատասխան դատական ակտերի արդյունք են, հետևաբար, խնդրո առարկա իրավադրույթի սահմանադրականությունը վիճարկելով՝ դիմողն ընդամենը բարձրացնում է դրա կիրառման իրավաչափության հարց՝ փորձելով այն ներկայացնել վերոհիշյալ նորմի հակասահմանադրականության վիճարկմամբ: Այսինքն՝ դիմողը, ձևականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթի սահմանադրականությունը, ըստ էության բարձրացնում է դրա կիրառման իրավաչափության հարց:

Նամաձայն ՏՏ սահմանադրական դատարանի՝ 2009 թվականի մարտի 17-ի ՍԴԱՈ-21 որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշման՝ բոլոր այն դեպքերում, երբ դիմողը, ձևականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթի սահմանադրականության հարցը, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթի կիրառման իրավաչափության հարց, ապա այդպիսի դիմումները ենթակա են մերժման՝ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետի հիմքով՝ որպես սահմանադրական դատարանի քննության ենթակա հարց չառաջադրող դիմումներ:

Ելնելով վերոշարադրյալից և ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին, 6-րդ կետերով, ինչպես նաև 69-րդ հոդվածի 4-րդ և 7-րդ մասերով՝ ՏՏ սահմանադրական դատարանի թիվ 1 դատական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց.

«ԲԻԿՍԱ» ՍՊԸ-ի անհատական դիմումով գործի քննության ընդունումը մերժել:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

6 հոկտեմբերի 2014 թվականի
ՍԴԴԿՈ/1-15